

عنوان مقاله:

تحلیل شاخص های همگراساز قوم کرد از دیدگاه مدیران سیاسی

محل انتشار:

هشتمین کنگره انجمن ژئوپلیتیک ایران همدلی اقوام ایرانی انسجام و اقتدار ملی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

جهانگیر حیدری - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی دانشگاه خوارزمی تهران

منیر یاری - دانشجوی جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

تنوع قومی متن ژئوپلیتیک ایران چالش هایی را برای کشور به همراه دارد که برخی در قالب تهدید و برخی دیگر به شکل فرصت ظهور و بروز می یابند. بدیهی است مدیریت عالی نظام، می بایست برای هر دو وجه این چالش ها استراتژی متناسبی طراحی و اتخاذ نماید. هویت قومی در صورت تبدیل شدن به قوم-گرایی افراطی و احساس برتری بر اقوام دیگر، می تواند منشأ تعارض قومی و مانع همبستگی و انسجام جمعی در سطح جامعه باشد. انسجام نهایی جامعه در درجه ی نخست محصول ارتباط میان هویت های قومی و ملی و مطالبات و تقاضاهای ناحیه ای از سیستم حکومت مرکزی است که در درجه ی بعدی ارتباط کلی اقوام را با سیستم مرکزی معنی دار می نماید. بنابراین به نظر می رسد که حیطة مطالعه برای تشخیص جنس رابطه و محتوا مورد مبادله ی بین دو سطح ملی و قومی در یک کشور، مدیریت سیاست قومی می باشد. لذا در این پژوهش، از دیدگاه مدیران سیاسی اثرگذاری چهار شاخص (مدیریت سیاسی فضا و تقسیمات کشوری، مشارکت سیاسی و توسعه حکومت محلی، شاخص اجتماعی - فرهنگی و اقتصادی) در همگرایی قوم کرد مورد بررسی قرار گرفت. ابزار پژوهش، پرسشنامه ی محقق ساخته با 40 پرسش است که برای هر شاخص 10 پرسش در نظر گرفته شده است و پرسشنامه ها توسط 55 نفر از مدیران سیاسی با طیف لیکرت 1 تا 5 تکمیل گردید و داده های پرسشنامه با T تک دامنه تحلیل شد. نتایج پژوهش نشان داد، شاخص مدیریت سیاسی فضا و تقسیمات کشوری با سطح معناداری 121/0 در همگرایی قوم کرد اثر گذار نمی باشد، اما شاخص های اجتماعی - فرهنگی، اقتصادی، مشارکت سیاسی و توسعه حکومت محلی، با سطح های معنادار کمتر از 05/0 و 01/0 در همگرایی قوم کرد تاثیر گذار می-باشند

کلمات کلیدی:

شاخص های همگراساز، قوم کرد، مدیریت سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/433245>

